

A door het jaar 26ste
M Assumpta
1 oktober 2020

Eerste lezing (Ez. 18,25-28)
Uit de profeet Ezechiël

De Heer zegt:

„sommigen zeggen dat mijn weg niet recht is!

Luister toch, volk van Israël:

Zou mijn weg niet recht zijn?

Zijn het niet eerder jullie wegen die niet recht zijn?

Een rechtvaardige die de weg van gerechtigheid verlaat
en kwaad gaat doen,
gaat een weg ten dode.

Maar als een goddeloze zich bekeert van de zonden die hij gedaan heeft
en naar recht en wet handelt, dan gaat hij de weg ten leven.

Hij is tot beter inzicht gekomen
en heeft gebroken met zijn wangedrag;
hij zal gelukkig leven.

Tweede lezing (Fil. 2, 1-5)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters,
als het woord van Jezus Christus voor jullie iets betekent,
en de bemoediging van iemand, die met jullie begaan is.
En als het voor jullie belangrijk is
een gemeenschap te vormen van hartelijkheid en mededogen,
doe me dan een plezier,
en wees eensgezind,
zowel in denken, als in liefde, als in saamenhorigheid.
Zorg dat jullie zich niet in kampen verdelen.
Wil ook mekaar niet steeds overtroeven.
Integendeel, wees bescheiden,
en acht de ander hoger dan jezelf.
Handel ook niet altijd in je eigen belang,
maar stel je in dienst van mekaar.
In één woord: gedragen jullie zich naar Jezus' voorbeeld.

Evangelie (Mt. 21, 28-32)

Uit het evangelie volgens Mattheüs

In die tijd zei Jezus tot de hogepriesters en de oudsten van het volk:

„Wat denken jullie van het volgende?

Iemand had twee zonen.

Hij ging naar de eerste en zei:

„Jongen, zou je vandaag niet in de wijngaard gaan werken?”

Maar hij antwoordde:

‘Nee, ik wil niet.’

Maat iets later bedacht hij zich en ging toch.

De vader ging daarna naar de tweede zoon en vroeg hetzelfde.

En die antwoordde:

‘Komt in orde, vader.’

Maar hij ging niet.

Jezus vroeg dan:

‘Wie van de twee heeft de wil van de vader gedaan?’

En de hogepriesters en de oudsten zeiden: ‘De eerste.’

‘Inderdaad,’ zei Jezus

‘Welnu: zo zullen tollenaars en hoeren

eerder in het Rijk van God komen, dan jullie.

Johannes de dooper is naar jullie toe gekomen

om jullie uit te nodigen de weg van de gerechtigheid te gaan.

Maar jullie hebben naar hem niet geluisterd.

De tollenaars en de hoeren hebben dat wel gedaan.

En wanneer jullie dat hebben gezien,

ook dan hebben jullie zich niet bedacht

en hebben hem geen geloof geschonken.

Homilie

Z en B,

Wanneer de beelden getoond worden van rampen die zich hebben voorgedaan, zoals de aardbevingen in Marokko en Turkije, de overstromingen in Libië en Brazilië, de bosbranden in Canada en Hawaii, de cyclonen in Nieuw Zeeland en Florida... en wanneer dan de getallen genoemd worden van het aantal mensen dat er het leven bij liet, honderden, soms zelfs duizenden...

dan horen we soms de opmerking: ‘En waar was God dan? Waarom liet God dat gebeuren?’

Dit zeggen we ook wanneer een kind komt te sterven, of een jonge moeder, die er nog zo nodig is voor haar kinderen, of iemand die zijn leven laat in een stom verkeersongeval.

Of ook wanneer we zelf ziek worden, of iemand van onze geliefden, of dat ons een groot onheil overkomt.

‘Ik heb altijd mijn best gedaan. Waarom moet mij dat overkomen?’ plegen we dan te zeggen.

We hebben er moeite mee om al dat onschuldig leed in overeenstemming te brengen met het beeld dat ons altijd van God is voorgehouden: een liefdevolle God, die het voor de mensen opneemt, die niemand aan zijn lot overlaat.

Als dat waar is, hoe komt het dan dat hij dat laat gebeuren?

Die vraag hield ook de mensen van Israël bezig reeds 2.600 jaar geleden. Koning Nebukadnezar van Babylonië, had Jeruzalem ingenomen, de tempel verwoest, en heel de elite van het volk in ballingschap naar zijn land meegenomen.

Ook die zegden toen: ‘Waar is God nu? Waarom moet ons dat overkomen? Het is niet juist wat God doet.’

Het is in die context dat de profeet Ezechiël optrad. De profetieën die van hem

bewaard zijn gebleven, stammen uit die tijd.

En wat we zojuist beluisterden in de eerste lezing moeten we vanuit dat perspectief bekijken.

God die zegt: 'Sommigen zeggen dat mijn weg niet recht is! Luister, volk van Israël: zou *mijn* weg niet recht zijn? Zijn het niet eerder jullie wegen, die niet recht zijn?

Als jullie het recht de rug toekeren, en kwaad gaan doen, zouden jullie dan zelf niet kiezen voor een weg ten dode?'

Want ja, de God in wie we geloven is een God, die ons – mensen – het leven en heel de schepping heeft toevertrouwd, die hoopt dat de mensen er iets moois van maken, maar – en daar gaat het nu om - niemand tot iets wil verplichten. Niet tot het kwade, maar ook niet tot het goede.

Het hoogste goed dat God de mensen gegeven heeft is zijn vrijheid.

Hij wil niets of niemand dwingen, hij wil niet al-machtig zijn, hij wil niet beletten dat de dingen anders lopen dan hij het droomt.

Hij wil de mens niet maken tot een gewillig en slaafs instrument van zijn plannen.

Maar hij wil hem laten delen in de verantwoordelijkheid voor zijn schepping.

En dat kan maar als de mens uitgenodigd wordt om ja te zeggen, maar dat hij evenzeer neen kan zeggen.

God heeft ervoor gekozen het kwaad niet te beletten, en ook niet wat mis kan lopen in het leven en in de natuur, maar vertrouwen te geven aan de mens dat hij zijn verantwoordelijkheid opneemt voor zijn medemensen, en niemand in de steek laat die te lijden heeft.

En zeker niet zelf oorzaak te zijn van wat verkeerd loopt.

De vraag die we moeten stellen is dus niet: waar was God?

Maar wel: waar waren wij?

Als er zoveel verkeerd loopt in de wereld, als er zoveel mensen zwaar te lijden hebben: in hoeverre hebben wij, mensen, daarmee te maken?

In hoeverre zijn de natuurrampen het gevolg van onze weigering om eerlijk om te gaan met wat de aarde ons ter beschikking stelt?

In hoeverre leven mensen in onmenselijke omstandigheden omdat wij hen geen helpende hand reiken?

In hoeverre zijn wij niet mede verantwoordelijk voor de vele oorlogsslachtoffers doordat wij corrupte regimes niets in de weg willen leggen uit economisch belang?

Z en B,

Uit de parabel van Jezus over de twee broers van wie de ene ja zegt, maar het niet doet, en de andere eerst nee zegt, maar dan tot inkeer komt, leren we dat Jezus bijzonder scherp uithaalt tegen hen die naar buiten uit goed willen overkomen, maar eigenlijk verkeerde wegen gaan.

Het moet God bijzonder veel pijn doen en verdrietig maken wanneer het kwaad gedaan wordt door mensen die beweren dat ze hun leven in dienst willen stellen van Gods liefdesplan.

Ze beschamen het vertrouwen dat God in hen stelt, en maken Gods woord zelf ongeloofwaardig.

Niet te verwonderen dat Jezus dan zegt: 'tollenaars en hoeren zullen eerder in het

Rijk van God komen, dan dezen.'
En deze woorden zijn op vandaag bijzonder actueel.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.